

224.

Rozporządzenie Wojewody Kieleckiego

z dnia 27 maja 1931 r.

o zwalczaniu pryszczycy u zwierząt racicowych.

Na zasadzie art. 2, 41 i 42 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) oraz §§ 153—169 włącznie wykonawczego rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) wobec urzędowego stwierdzenia zarazy pryszczycy we wsiach: Kraski Pasternik i Kraski Górne, gm. Świerże Górne, pow. kozienickiego, zarządzam co następuje:

Zagroda zapowietrzona.

§ 1. Odnośnie do zagrody zapowietrzonej t. j. takiej zagrody, gdzie urzędowo stwierdzono zarazę pryszczycy, obowiązują szczególne przepisy, wydane przez władzę administracyjną I-szej instancji (Starostę Powiatowego w Kozienicach) w myśl przepisów §§ 141, 152 wyżej powołanego rozporządzenia Ministra Rolnictwa.

Okręg zapowietrzony.

§ 2. Jako okręg zapowietrzony pryszczycą uznaje: w powiecie kozienickim wsie Kraski Pasternik i Kraski Górne w gminie Świerże Górne.

§ 3. Na granicy okręgu zapowietrzonego przy drogach publicznych, przejazdach i przejściach, należy umieścić w miejscach widocznych tablicę z wyraźnym i trwałym napisem „Pryszczycza” — okręg zapowietrzony. Wprowadzenie (wpędzenie, wwożenie) i przeprowadzanie zwierząt racicowych — zakazane.

§ 4. Drogi, prowadzące i przechodzące wzdłuż granicy okręgu zapowietrzonego winny być zamknięte dla przeprowadzania zwierząt racicowych.

§ 5. Wywożenie z okręgu zapowietrzonego, jak również załadowywanie zwierząt racicowych na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych w okręgu zapowietrzonym jest zakazane.

Na wyjątki w celu natychmiastowego uboju Starosta może zezwolić pod warunkiem, że wszystkie zwierzęta racicowe zagrody, z której zwierzęta mają być wywiezione, zostaną na 24 godziny przed wywozem zbadane przez

powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodjęzane o pryszczycę.

Wywóz winien się odbyć do rzeźni (miejsc uboju) w miejscowościach sąsiednich na wozach, a do rzeźni publicznej lub wywozowej dalszych miejscowości — koleją, względnie statkiem.

Przewóz do rzeźni (miejsc uboju) stacji kolejowych lub przystani wodnych, jak również ze stacji kolejowych lub przystani wodnych do rzeźni, winien odbyć się na szczelnych wozach lub innych środkach przewozowych. Z otrzymania takiej przesyłki w drodze, jako też dopuszczenie do bezpośredniego lub pośredniego stykania się zwierząt z innymi zwierzętami racicowymi jest zakazane. W razie potrzeby Starosta może zarządzić konwojowanie takich przewozów.

Zwierzęta takie wolno wyładowywać tylko na stacjach, oznaczonych w zezwoleniu i w liście przewozowym. Przeładowanie lub skierowanie do innych stacji jest wzbronione.

Wozy, wagony i statki, którymi zwierzęta racicowe zostały przewiezione, jak również rampy, narzędzia i przedmioty, używane przy załadowaniu i wyładowaniu tudzież osoby, zatrudnione przy przewozie, podlegają oczyszczeniu i odkażeniu według przepisów §§ 3, 5, 6, 9 i 13 załącznika Nr 2 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167).

Na wywóz zwierząt podejrzanych o zarażenie się do rzeźni publicznej lub wywozowej, znajdujących się na obszarze innego województwa, może zezwolić tylko Wojewoda.

§ 6. Na wywóz zwierząt racicowych z okręgu zapowietrzonego na cele użytkowe może — w drodze wyjątku — zezwolić tylko Wojewoda.

§ 7. W okręgu zapowietrzonym Wojewoda może zezwolić na używanie zwierząt zdrowych do robót polnych lub na wypuszczenie ich na pastwiska.

§ 8. Mleko wolno wywozić z okręgu zapowietrzonego dopiero po dostatecznym wyjałowieniu. Starosta może zezwolić na wywóz mleka niewyjałowionego do takich mleczarni, w których wyjałowienie mleka jest zapewnione.

Mleko należy uznać za dostatecznie wyjałowione:

- a) po nagrzaniu na ogniu aż do zagotowania,
- b) po nagrzaniu do 85 st. C. parą wodną,